

INFO

1. LISTOPADU: SLAVNOST VŠECH SVATÝCH Neděle:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel kapucínů - (nám. Míru)
11.00 - kostel Narození Panny Marie v Zábouří
18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

2. LISTOPADU: VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ Pondělí:

- 17.00 - hřbitov v Mělníku - Pražská ulice

22. listopadu máme Slavnost Ježíše Krista Krále.

Je to poslední neděle církevního roku a je slavností Pána Ježíše, který mezi lidmi žil jako služebník všech. Toho dne oslavujeme Ježíše jako Krále všech králů.

Pravidelný pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí

Neděle:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.30 - kostel kapucínů - (nám. Míru)
11.00 - kostel Narození Panny Marie v Zábouří
18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Úterý:

- 18.00 - kostel kapucínů - (nám. Míru)

Středa:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Čtvrtek:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Pátek:

- 17.30 - kostel kapucínů - (nám. Míru) - adorace nejsvětější svátosti
18.00 - mše sv.

Sobota:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)
17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké (mše s nedělní platností)

Mělník

Pšovka

Zábouří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Několik vět agnostikům

V době, kdy mi nemoc brání jít do kostela na mši svatou, otevírám ihned svou Jeruzalémskou bibli. Posledně jsem ji mimoděk otevřel a mé oči spočinuly na straně žalmu č.14, který žalmista nazval „Člověk bez Boha“ a tuto píseň daroval Davidovi. V prvním verši tohoto zpěvu čteme, že pouze blázen říká Ne! - Bůh není. Toto tvrzení přijali za své ateisté a částečně i agnostici.

Můj přítel Mirek, který žije příkladným životem řádného člověka, je agnostik. Toleruje moji víru, ale tvrdí, že existenci, nebo neexistenci Boha nelze ani prokázat, ani vyvrátit. Z tohoto důvodu je pro něj víra pojem poněkud problematický. Sám však věří, že život a všechno ostatní ve Vesmíru vzniklo v důsledku reakcí náhodného setkání mnoha činitelů. Když o tom přemýšlím, tak se mi zdá, že Mirkova víra v náhody, Velký třesk a v další konstrukce důvodů vesmírného dění, musí být daleko složitější a obtížnější než moje prostá víra v Hospodina - Stvořitele. Ptám se: - Jak se může náhodou tak dokonale zorganizovat naše nádherné životní prostředí? Od dokonalosti organismu drobných tělíček mikroskopických prvků, přes hmyz a vše ostatní živé, až po seřízení běhů planet, hvězd i galaxií. Stojí za tím vším souhrn náhod? Jsem přesvědčen, že nikoliv. Je to dílo absolutní Moudrosti a nezměrné Lásky. Tyto pojmy jsou však pro naše smyslové vnímání transcendentní neboť nás přesahují. Nacházejí se totiž mimo náš trojrozměrný prostor i čas. Proto pro Boží lid zůstanou až do konce tajemství. Mirkovi chci ale položit otázku. Zeptám se ho, zda si myslí, že automobil, televizor nebo počítač vznikly náhodou, protože se molekuly, ze kterých jsou složeny jejich součásti náhodně seskupily. Možná, že mi odpoví proč mu pokládám tak absurdní otázku, protože nepochopí tvůrčí analogii mezi nebem a zemí. Proto říkám: Auto ani počítač nejsou produktem nahodilého seskupení mechanických dílů. To je přece evidentní. Avšak vzhledem ke vzniku světa jsou mnozí lidé odhodláni Boha - Stvořitele popírat. Přesto, že Ho mohou v přírodě v Jeho díle spatřit kdykoliv, zavírají před Ním oči a jednají jako slepci. A kdo vlastně tuto slepotu vytváří? Je to Satan - otec lži. Otevřme oči a objevme v přírodě Pána Boha jako Stvořitele. Navažme s ním kontakt, neboť On nás miluje, i dal nám svého jediného syna Ježíše Krista jako oběť, abychom s ním mohli být smířeni. Mirkovi a všem bratrům agnostikům přeji se sv. Pavlem: „Buďte moudří v tom co je dobré a buďte prosti všeho zlého. Jste mou radostí“ (Řím. 16-19).

J.Č.

Jak získat odpustky pro duše v očistci

Apoštolská penitenciárie vyhověla žádosti Dominika kardinála Duky OP, arcibiskupa pražského a předsedy České biskupské konference a dovolila pro větší dobro věřících, kteří ze závažných důvodů nebudou moci navštívit hřbitov ve dnech uvedených v Enchiridionu odpustků, **tj. 1. - 8. listopadu**, aby na území českých a moravských diecézí bylo možno získat plnomocné odpustky přivlastnitelné duším v očistci, při návštěvě hřbitova a za splnění obvyklých podmínek **již od 25. října. Toto dovolení bude platit do roku 2019.**

Jaké jsou podmínky pro získání odpustků v dušičkovém období?

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den můžete při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučení veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 25. října do 8. listopadu můžete získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné jen duším v očistci, jestliže po splnění obvyklých podmínek navštívíte hřbitov a pomodlíte se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze při návštěvě hřbitova získat takovýmto způsobem odpustky částečné.

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Zábouří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

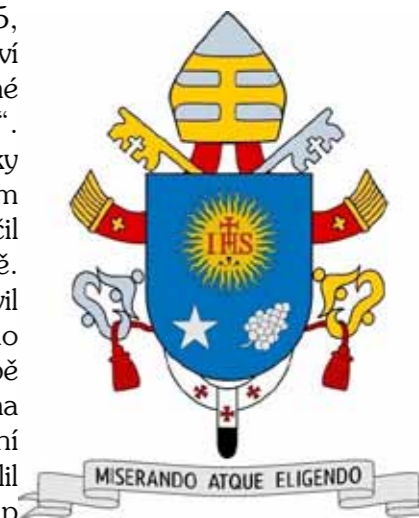

Mimořádné jubileum Božího milosrdenství

Dne 11. dubna 2015, na vigílii svátku Božího milosrdenství papež František vyhlásil „Mimořádné jubileum Božího milosrdenství“. U Svaté brány vatikánské baziliky předal papež bulu symbolicky biskupům z různých kontinentů, aby tak naznačil spojení s episkopátem na celém světě. Po přečtení několika úryvků textu slavil František nešpory ze svátku Božího milosrdenství. „Církev je v této době velkých epochálních změn povolána k tomu, aby výrazněji nabídla znamení Boží přítomnosti a blízkosti,“ vysvětlil během krátké promluvy římský biskup důvod konání mimořádného Svatého roku. Církev se podle něj musí zaměřit na podstatné, tedy aby byla nástrojem Božího milosrdenství. „Svatý rok má udržovat živou touhu po umění, zachytit tolik znamení něhy, již Bůh nabízí celému světu a především trpícím, osamoceným a opuštěným nebo těm, kdo nemají naději v odpuštění a necítí se být milováni Otcem. Svatý rok nám umožní silněji zakusit radost z našeho znovunalezení Ježíšem, který jako Dobrý pastýř přišel, když jsme byli ztraceni. Jubileum umožní vnímat teplo jeho lásky, když si nás klade na ramena, aby nás přivedl zpět do Otcova domu. Je to rok, ve kterém se nás dotkne Pán Ježíš a promění nás svým milosrdenstvím, abychom se i my stali čistými svědky milosrdenství. Proto tedy jubileum: protože toto je čas milosrdenství. Je to příhodný čas k léčení ran, abychom se bez umlčení setkávali s těmi, kdo čekají, že uvidí a dotknou se znamení Boží blízkosti, a abychom všem nabízeli cestu odpuštění a usmíření,“ řekl papež při nešporách. Během jubilea budou otevřeny Svaté brány ve čtyřech římských bazilikách. Ty bývají zazděny a otevírají se pouze při mimořádných příležitostech. Podle papeže Františka mají být tyto vstupy především „branami milosrdenství“: „Kdokoliv vstoupí, bude moci zakusit lásku Boha, který utěšuje, odpouští a dodává naději,“ uvedl. Římský biskup současně vyzval, aby podobné brány byly otevřeny v katedrále nebo konkatedrále každé místní církve, aby se tak jubileum mohlo slavit po celém světě.

Papež František také vyzývá věřící, aby vyšli blíže k lidem, kteří se nachází na existenciálních periferiích. Zvláštní výzvu k obrácení adresuje členům zločineckých organizací a korupčníkům. Korupce je podle něj „hnijící ránou společnosti, těžkým hříchem, jenž volá do nebe“. Papež také vyjadřuje naději, že Mimořádné jubileum milosrdenství podpoří dialog s judaismem, islámem a dalšími náboženstvími. „Boží milosrdenství není nějaká abstraktní idea. Je to konkrétní skutečnost, v níž Syn vyjevuje svou lásku podobnou lásce otce a matky, kteří jsou v hloubi svého nitra pohnuti svým dítětem. Opravdu můžeme říci, že je to niterná láska. Pochází z toho nejniternějšího jako hluboký, přirozený cit, plný něhy, slitování, slitovnosti a odpuštění,“ napsal také papež v bule.

Jubileum bude zahájeno 8. prosince 2015, tedy padesát let po ukončení 2. vatikánského koncilu. „Církev cítí, že je třeba tuto

událost uchovávat v živé paměti. Tehdy začala nová etapa jejich dějin. Otcové shromáždění na koncilu silně pocítili – jako opravdové vanutí Ducha – požadavek mluvit k lidem své doby o Bohu srozumitelnějším způsobem. Byly zbořeny hradby, které příliš dlouho uzavíraly církve do privilegované pevnosti, a nadešel čas zvěstovat evangelium nově,“ vysvětluje datum zahájení jubilea František. Zakončení je naplánované na 20. listopad 2016, kdy bude církve prožívat slavnost Ježíše Krista Krále.

Při zahájení se ve Svatopetrské bazilice ve Vatikánu otevře Svatá brána, která bývá zazděná a otevírá se pouze při mimořádných příležitostech. Podle papeže má být především „bránou Milosrdenství“:

„V tomto případě půjde o bránu Milosrdenství, kde každý, kdo tudy vstoupí, bude moci zakusit lásku Boha, který těší, odpouští a dodává naději.“

Novinkou jubilea je skutečnost, že bude probíhat nejen v Římě, nýbrž i v diecézích na celém světě. Pět dní po zahájení jubilea budou ve všech katedrálách, nebo konkatedrálách a jiných kostelech zvláštního významu, otevřeny právě tyto „brány Milosrdenství“, které zůstanou otevřené po celý rok.

Papež v bule také vysvětluje některé aspekty jubilea, např. jeho motto „Milosrdní jako Otec“, dále smysl putování a především potřebu odpuštění. Věřící zvláště vyzývá k přemýšlení o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství. „To bude způsob, jak probouzet naše svědomí často ukolébané tváří v tvář dramatu chudoby, a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, kde jsou chudí upřednostňováni díky Božím milosrdenství,“ píše František.

V postní době, v roce 2016, pak papež rozešle do celého světa tzv. misionáře milosrdenství, kteří budou moci udělovat rozhřešení z hříchů, jež jsou vyhrazeny Apoštolskému stolci. „Budou znamením mateřské péče církve o lid Boží, aby vstoupili do hlubin bohatství tohoto tajemství, které je pro víru tak zásadní,“.

Podle olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera je toto rozhodnutí papeže Františka přesně v linii svatého papeže Jana Pavla II., který zavedl svátek Božího milosrdenství. „Je to odpověď církve na současné problémy. Bible říká: ‚Kde se rozmnožil hřích, tam se rozmnožila milost.‘ Jestli hřích vede do slepé uličky a bere naději, pak pohled na Boží milosrdenství otevírá nový prostor naděje. Každý může dosáhnout odpuštění od Boha. Jestli ho přijme jako nezasloužený dar, má se cítit vázán sám odpouštět s podobnou velkorysostí. Odpuštění, které už nepřipomíná, co bylo odpuštěním zničeno, osvobozuje a uzdravuje vztahy. To by byl veliký přínos pro uzdravení rodin, národů i mezinárodních vztahů. Vyžaduje to však osobní nasazení mnohých. Je to příležitost spustit vlnu odpuštění a uzdravení mnohých,“ uvedl olomoucký arcibiskup.

Jubilejní rok byl ve Starém zákoně vyhlášován každých 50 let. V tomto období byla dávána svoboda otrokům a vracel se majetek původnímu majiteli. Katolická církev započala tradici Svatých roků za papeže Bonifáce VIII. v roce 1300. Hlava katolické církve tehdy stanovila jejich konání na období jednou za sto let. Od roku 1475 bylo řádné jubileum vyhlášováno každých 25 let, aby je mohly prožít všechny generace.

Dosud bylo slaveno 26 řádných Svatých roků, poslední z nich proběhl v roce 2000. Od 16. století se začaly vyhlášovat také mimořádná jubilea, která měla zdůraznit události zvláštního významu. Církve dala starozákonnímu jubileu nový duchovní význam. Milostivý rok spočívá v odpuštění, jež je nabídnuté všem, a v možnosti obnovit vztah s Bohem i s druhými lidmi.

Slavnost Všech svatých a Vzpomínka na věrné zemřelé

Křesťanské Krédo – vyznání víry v Boha – vrcholí vyznáním víry ve vzkříšení mrtvých a ve věčný život. Křesťané věří, že tak jako Kristus vstal z mrtvých a žije bez časoprostorového omezení navěky, tak také spravedliví po své smrti budou žít navěky. Víra ve vzkříšení z mrtvých je podstatným prvkem křesťanské víry už od jejich počátků.

Slavnost Všech svatých vychází z historické události zasvěcení římského Pantheonu (původně pohanského chrámu všech olympských bohů) Panně Marii a všem svatým mučedníkům 13. května 609. Avšak na křesťanském Východě se slavil společný svátek všech mučedníků již od 4. století. Od 8. století se v Irsku a v Anglii, u Keltů a Franků začal slavit svátek Všech svatých (nejen mučedníků) 1. listopadu. Toto datum se ustálilo snad proto, že u Keltů začínal v tento den nový rok. Slavení svátku Všech svatých se brzy rozšířilo a v Římě se slaví pravidelně od 9. století. Jde o společnou slavnost lidí, kteří již vstoupili do „nebe“, to znamená do stavu svrchovaného a konečného štěstí ve společenství s Bohem a se všemi, kteří jsou spojeni s Kristem, který svou smrtí a zmrtvýchvstáním nebe „otevřel“. Toto tajemství společenství se samotným Bohem překonává jakékoliv chápání a jakoukoliv představivost. Bible o tom mluví obrazně: život, světlo, pokoj, svatební hostina, víno, království, otcův dům, nebeský Jeruzalém, ráj: „Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslel, to všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují.“ (1Kor 2,9)

Památka všech zemřelých, lidově označovaná „Dušičky“, je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do této skutečnosti a jsou ve fázi „očišťování“. Církve – s odvoláním na některé biblické texty – nazývá toto konečné očišťování „očistcem“. Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše. Po stanovení slavnosti Všech svatých na 1. listopad se začíná Vzpomínka na všechny zemřelé slavit v následující den. Její veřejné slavení se objevuje po roce 998 ve francouzském benediktinském klášteře v Cluny. Od 11. do 13. století se památka rozšířila do dalších zemí a od 14. století zdomácněla v Římě. Od roku 1915, kdy v první světové válce zahynulo veliké množství lidí, mohou kněží celebrovat toho dne tři mše.

V tyto dny lidé častěji než jindy navštěvují hřbitovy a hroby svých zemřelých, zdobí je květy, věnci a svícemi, které jsou symbolem života, a modlí se za mrtvé. V minulosti se v některých vsích na českém a moravském venkově peklo zvláštní pečivo zvané „dušičky“, jímž se obdarovávali pocestní, žebráci u kostela a chudí lidé.

Křesťanské zjevení vylučuje reinkarnaci a hovoří spíše o naplnění

Když svatý Pavel mluví o narození Syna Božího, říká, že se tak stalo „v plnosti času“ (Gal 4, 4). Skutečně se čas naplnil, protože skrze vtělení Bůh vstoupil do dějin lidstva. Věčnost vstoupila do času: jaké větší „naplnění“ může ještě být? K jakému jinému „naplnění“ by mohlo dojít? Byly vymyšleny tajemné kosmické cykly, v nichž prý se věčně opakují dějiny veškerenstva a hlavně člověka. Člověk vzchází ze země a do ní se také navrácí (srov. Gn 3, 19): to je při pohledu na věc zjevné. Ale v člověku je neuhastitelná touha žít věčně. Co si má myslet o životě po smrti? Spekulovalo se také o různých formách reinkarnace: jak člověk prožil předchozí život, tak prý bude prožívat další, buď lepší nebo horší, až dosáhne úplného očistění. Tato víra, pevně zakořeněná v některých východních náboženstvích, může mimo jiné naznačovat, že člověk si nechce připustit s klidnou myslí neodvolatelnost smrti. Je přesvědčen, že jeho přirozenost je nutně duchovní a nesmrtelná.

Křesťanské zjevení vylučuje reinkarnaci a hovoří spíše o naplnění, jehož má člověk během jednoho života na zemi dosáhnout, jak je k tomu vybízen. Naplnění svého vlastního osudu dosáhne ovšem člověk tak, že upřímně daruje sám sebe, a tento dar se může uskutečnit jedině v setkání s Bohem. Člověk tedy nalézá svou plnou dokonalost v Bohu: to je Kristem zjevená pravda. Člověk se naplňuje v Bohu, který mu vyšel vstříc skrze svého věčného Syna. Díky tomuto příchodu Boha na zem dosáhl lidský čas, započatý stvořením, své plnosti. „Plnost času“ je ve skutečnosti pouze věčnost, ba dokonce - ten, který je věčný, totiž Bůh. Vzkročit do „plnosti času“ proto znamená dospět ke konci času a překročit jeho hranice, abychom v Boží věčnosti získali jeho naplnění.

Modlitba papeže Františka pro Svatý rok milosrdenství

Pane Ježíši Kriste,
učil jsi nás být milosrdnými,
jako je milosrdný nebeský Otec,
a řekl jsi nám, že kdo vidí tebe, vidí Otce.
Ukaž nám svou tvář a budeme spaseni.

Tvůj láskyplný pohled
osvobodil Zachea a Matouše
z otročení penězům,
cizoložnici a Marii Magdalénu
od hledání štěstí jen ve stvořených věcech,
přiměl Petra plakat, když tě zradil,
a zaručil kajícímu zločinci ráj.

Dej, ať každý z nás
slyší tvá slova určená samařské ženě,
jako bys je říkal nám:
„Kdybys tak znala Boží dar!“

Ty jsi viditelnou tvář neviditelného Otce,
Boha, který projevuje svou všemohoucnost
nejvíce odpouštěním a milosrdenstvím:
dej, ať je církve pro svět tvou viditelnou tvář,
tvář svého Pána, vzkříšeného a oslaveného.

Tys chtěl, aby také tvoji služebníci
byli podrobni slabosti,
a tak mohli soucítit s těmi,
kdo se potýkají s nevědomostí a omylem:
dej, ať každý, kdo se s jediným z nich setká,
zakusí, že ho Bůh očekává,
miluje a odpouští mu.

Sešli svého Ducha
a posvěť nás všechny jeho pomazáním,
aby se Svatý rok milosrdenství
stal rokem Hospodinovy milosti
a aby tvá církev s obnoveným nadšením
mohla přinášet radostnou zvěst chudým,
vyhlásit svobodu zajatým a zdeptaným
a navrátit zrak slepým.

Na přimluvu Panny Marie,
Matky milosrdenství,
o to prosíme tebe, jenž žiješ a kraluješ
s Otcem a Duchem Svatým na věky věků.

Amen.